

Reporter, ΠΑΡΙΣΑ,
25/29.8.93

ΤΟ ΓΕ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΧ

ΣΤΟΥΣ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΚΑΡΛΑΣ, ΤΟ ΧΩΜΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΥΔΡΟ ΚΑΙ ΞΕΡΟ, ΤΑ

Εικόνες ενός
προαναγγελθέντος θανάτου...
Μόνο έτσι μπορούν
να χαρακτηριστούν
τα όσα κατέγραψε
πριν δύο μέρες
ο φωτογραφικός φακός
του Σπύρου Τσαντόπουλου,
στους ταμειυτήρες
των παρακάρλιων περιοκών...
Ξεραμμένη γη,
νεκρά ψάρια,
απελπισμένα πουλιά,
σταγόνες νερού...
Ο καυτός μήνας Αύγουστος,
άπλωσε
τα πέπλα του θανάτου
πάνω από την Κάρλα.
Κι ένας αγώνας
επιβίωσης,
άνισος, σκληρός κι αμείλικτος
βρίσκεται σε εξέλιξη...
Εκεί που κάποτε
η φύση μεγαλουργούσε,
σήμερα δεν βλέπει κανείς
τίποτα άλλο από
ξηρή, ραγισμένη γη...
Εκεί που κάποτε
οι χωράτινοι ταμειυτήρες
έδιναν ζωή σε χιλιάδες
υδρόβιους οργανισμούς,
σήμερα
δεν χαρίζουν παρά

Εικόνες ενός προαν

ΡΙΑ ΠΕΘΑΜΕΝΑ ΣΤΙΣ ΚΟΙΤΕΣ, ΕΝΩ ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ ΨΑΧΝΟΥΝ ΑΠΕΓΝΩΣΜΕΝΑ ΓΙΑ ΤΡΟΦΗ

Ιγγελθέντος θανάτου

κατά μήκος του Πηνειού,
όλοι εναπόθεσαν τις ελπίδες τους
στα νερά του Αχελώου,
που θα έφταναν στη διψασμένη
θεσσαλική γη
με ορμητικότητα και θα την κατέκλυαν...

Όμως, σ' αυτούς
τους μικρούς ταμειυτήρες,
η φύση
άρχισε να μεγαλουργεί.
Η βλάστηση,
άρχισε ν' απλώνει
τις ρίζες της στο χώμα,
τα ψάρια ν' αναπαράγονται

και να δημιουργούν
την δική τους πολιτεία,
τα πουλιά να βρίσκουν
καταφύγιο ζωής
κι ενδιαμέσους σταθμούς
πριν αποδημήσουν.
Ετσι, σιγά - σιγά,
οι ταμειυτήρες
μεταβλήθηκαν σε υδροβιότοπους.
Σε τόπους ζωής
και δημιουργίας.
Βέβαια, ο Αχελώος
δεν έκανε ποτέ
την εμφάνισή του,
ο Πηνειός από την υπεράντηση

άρχισε να στερείται
και οι ταμειυτήρες,
να μετατρέπονται
σε μικρές μπάρες.
Ο Αίγουςτος,
έδωσε το τελειωτικό χτύπημα.
Κεφαλόπουλα, σαζάνια
και σύρτες, κοιτώνται
στις ξεραμένες κοιτές.
Πελαργοί, ερωδιοί
και αγριόπαπες,
ψάχνουν απεγνωσμένα τροφή.
Και οί' αντλίες των γεωργών,
να ρουφούν
και τις τελευταίες σταγόνες...
Ξερό τοπίο...
Οσμές θανάτου...
Κι εκδίκησης της φύσης.
«Οι ταμειυτήρες, είναι
υδροβιότοποι, προστατέψτε τους»
φωνάζουν οι οικολόγοι.
«Δεν έχουν χαρακτηριστεί
ως τέτοιοι, έγιναν
για να δίνουν ζωή
στις καλλιέργειές μας»
ανταπαντούν οι γεωργοί.
Και πιο πέρα,
«μελαγχολικοί» οι κυνηγοί
και οι ψαράδες,
που δεν θα μπορούν
ν' ασχοληθούν πα
με το «κόμπυ» τους.
Αλλά και η πολιτεία,
να σπκώνει ψηλά τα χέρια
ως Πόντιος Πιλάτος
(δίδοντας δικαιο σ' όλους)
και να τάζει ακόμη
Αχελώους...
Στην Κάρλα,
δεν υπάρχει ζωή...
Τριγυρνάει η απελπισία,
ο θάνατος...
Κι όσο πιο γρήγορα
μας προσεγγίσουν οι κραυγές
και οι οσμές του,
τόσο πιο γρήγορα
θ' αποτρέψουμε
ένα τρίτο λάθος μας.

